

Per què reivindicar? #encaixemigualquetu

Per una persona que rep un diagnòstic de TDAH, **és dur acceptar-ho**. Fins que no ha arribat aquest moment, aquest individu ha tingut de sentir (des de la frivolitat i desconeixement) un "no vol", "és un mandrós", "em pren el pèl", "se li oblidat tot"... Es transforma en un NO PUC. **Té limitacions** per: concentrar-se, per organitzar-se, per aturar-se i pensar...

Però encara és més dur sentir que dia sí i dia també els nostres drets són qüestionats i menyspreats. És a dir, sentim que no encaixem o NO ENS DEIXEN encaixar en aquesta societat.

Quan s'arriba als 18 anys... tornem a **NO ENCAIXAR**; el tractament farmacològic **S'ELIMINA** i inclús es dóna d'alta.

L'argument és que la medicació NO està definida per l'Adult, NO ES CERT. En aquest moment, en el supòsit que es porti des de la infància el tractament pot continuar. És curiós que si el cost del tractament es assumit per la persona implicada, si que la pot prendre-la. Se'ns torna a discriminar per una qüestió econòmica. **Si o Si**, demanem a continuació de la intervenció pública al llarg de les diferents etapes de la vida.

Si la persona amb TDAH es diagnostica a l'edat adulta, que normalment és per la presència de limitacions i dificultats greus en l'àmbit laboral, de parella, relacions socials, que probablement amb una intervenció a edat primerenca no hauria arribat a aquesta situació. En aquest moment no se'ns PERMITEIX ENCAIXAR per:

- Falta de professionals públics amb coneixement i consciència sobre el TDAH. Necessitem, formació pels professionals públics.
- Falta de reconeixement de la nostra sanitat, de la persistència i cronicitat del TDAH que continua en l'edat adulta.
- Una limitació en l'accés a la iniciació pública d'alguns dels medicaments indicats en les guies de la pràctica clínica del trastorn reconegudes a nivell internacional.
- Una limitació d'accés a llocs de treball, tot i que les diferències cerebrals pròpies del trastorn porten en si mateixes fortaleces i habilitats úniques que poden ser de gran benefici en el lloc de treball, si se'ls reconeix i utilitza, com és recullin al manifest enguany de ADHD EUROPE.

VOLEM QUE SENS RECONeix-HI,

**VOLEM DEMOSTRAR LES NOSTRES FORTALESES, QUE GRÀCIES AL TDAH TENIM I QUE ENS FAN
UNS ADULTS ÚNICS.**